

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1095/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К.600/22 од 10.11.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж1 1/23 од 09.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 03. септембра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К.600/22 од 10.11.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж1 1/23 од 09.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К.600/22 од 10.11.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 60.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, што ако не учини, наведена казна биће замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а оштећена ББ је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 1/23 од 09.01.2023. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Нишу К.600/22 од 10.11.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, не наводећи законски основ, са предлогом да Врховни суд

побијане пресуде „поништи у целости и Основном суду у Нишу нареди да се донесе решење о обустави кривичног прогона због застаревања“.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета и нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, Врховни суд је нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног недозвољен.

Из свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донета је одлука као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.